

Eläkkeelle jäänyt OKKA-säätiön johtaja Kimmo Harra:

”Ammatillisille oppilaitoksille on oma identiteetti tärkeä”

Maaliskuun alussa eläkkeelle jääneen OKKA-säätiön johtajan Kimmo Harran mielestä ammattikorkeakoulu-uudistuksen vanavedessä toteutetuissa ammatillisten oppilaitosten fuusioissa ei ole otettu riittävästi huomioon näiden oppilaitosten omaa identiteettiä, joka kuitenkin on edelleen niille hyvin tärkeä.

Harra korostaa sitä, että suurissa koulutuskonserneissa saavutetaan monia synergiaetuja, kun konsernien toimintaa voidaan kehittää kokonaisuutena. Siitä huolimatta ammatillisissa oppilaitoksissa voi ilmetä fuusiotilanteiden yhteydessä identiteettiongelmia.

- Jos työntekijöille ei ole selvää, mikä on toisaalta heidän edustamansa oppilaitoksen rooli ja toisaalta heidän oma henkilökohtainen asemansa tai

tehtävänsä perustetussa konsernissa, työntekijöiden sitoutumisen aste saattaa olla alhainen.

- Fyysisestikin etäällä sijaitsevan keskushallinnon ajamat muutokset voidaan kokea käskyttämisenä. Tämä ei voi olla vaikuttamatta työhyvinvointiin, mikä tällaisissa tapauksissa alkaa pian näkyä myös tarjottujen koulutuspalvelujen laadun heikkenemisenä.

Harran mukaan ammattikorkeakoulut ovat löytäneet paikkansa koulutus kentällä, vaikka työelämä ei vielä osaa tunnistaa kaikkia kyseisen koulu-

tuksen tarjoamia ammatillisia kompetensseja. Mutta korkeakouluja on edelleen liikaa, minkä vuoksi niiden määrää joudutaan jälleen tavalla tai toisella supistamaan.

- Se on taas omiaan tuomaan turbulenssia oppilaitoksiin. Vaikka opettajat ahkerasti jatkokouluttavat itseään, se ei kuitenkaan johda heidän kohdallaan varmuuteen siitä, että he säilyttäisivät myös tulevaisuudessa työpaikkansa, Harra pahoittelee.

Säätiön toiminta on kasvanut merkittävästi

Harra tuli valituksi juuri perustetun Opetus-, kasvatus- ja koulutusalojen säätiön johtajaksi kesäkuussa 1997. OKKA-säätiö syntyi, kun OAJ:n perustama Opetusalan koulutus-

säätiö ja valtakunnallisten ammatillisten opettaja-yhdistysten perustama Am-

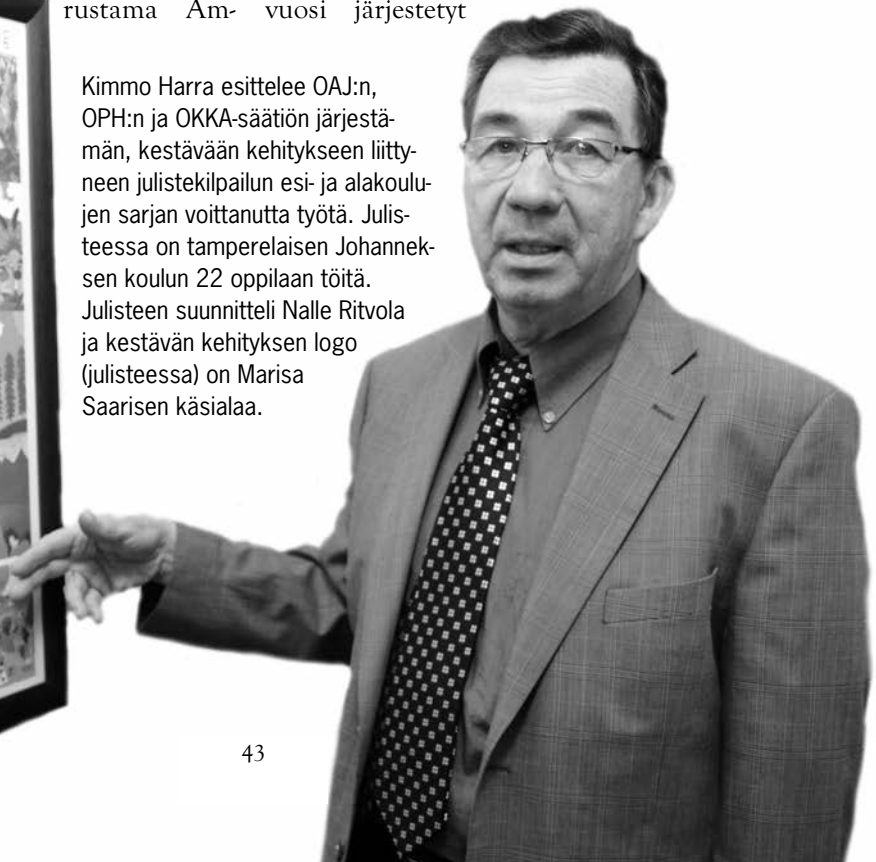
mattikasvatussäätiö sulautuivat toisiinsa.

- Tämän yhdistymisen taustalla oli koulutuksellinen kehityskulku, jonka mukana häipyi raja-aita yleissivistävän ja ammattisivistävän koulutuksen välillä. Säätiömme työsarka ulottuukin aina varhaiskasvatuksesta yliopistotasolle saakka.

OKKA-säätiön tarkoituksena on toimia opetus-, kasvatus- ja koulutusalojen kehittämiseksi, tieteellisen tutkimuksen edistämiseksi, vaikuttavuuden lisäämiseksi ja arvostuksen kohottamiseksi sekä taidekasvatuksen tukemiseksi. Harran mukaan säätiö on noudattanut tarkoitustaan muun muassa järjestämällä koulutusta ja tukemalla erilaisia tutkimushankkeita. Säätiö harjoittaa myös stipenditoimintaa.

- Merkittävä koulutustapahtuma on ollut joka toinen vuosi järjestetyt

Kimmo Harra esittelee OAJ:n, OPH:n ja OKKA-säätiön järjestämän, kestävään kehitykseen liittyneen julistekilpailun esi- ja alakoulujen sarjan voittanutta työtä. Julisteessa on tamperelaisen Johanneksen koulun 22 oppilaan töitä. Julisteen suunnitteli Nalle Ritvola ja kestäväan kehityksen logo (julisteessa) on Marisa Saarisen käsialaa.

Ammatilliset opettajapäivät, joka on kerännyt jopa yli 300 osanottajaa. Tällä hetkellä olemme mukana Joensuun yliopiston toteuttamassa uusiutuvaan energiaan liittyvässä tutkimushankkeessa.

Uusiutuva energia sopii hyvin aiheeksi tutkimusyhteistyölle, koska OKKA-säätiö on vuodesta 2000 lähtien kehittänyt maassamme ympäristösertifiointia ja kestäväen kehityksen kasvatus- ta. Sertifiointi on saanut kouluissa ja oppilaitoksissa erittäin hyvän vastaanoton. Säätiö panostaa yhteistyökumppaneidensa kanssa myös valtakunnalliseen oppilaitosten neuvontaan ja koulutukseen. Harra muistuttaa, että ensi vuoden alusta lähtien myönnetään vain kestäväen kehityksen kriteerien mukaisia sertifikaatteja.

- Mainittava on myös joka kolmas vuosi järjestetty Itämeren alueen opettajien kulttuurikisa. Se on tarkoitettu suomalaisille, ruotsalaisille ja virolaisille opettajille, Harra toteaa.

OKKA-säätiö on harjoittanut aktiivista julkaisutoimintaa. Koulutusta tai työelämää tavalla tai toisella sivuavien tietokirjojen lisäksi säätiö on toimittanut vuosikirjoja ja juhlakirjoja. Säätiön kustannustoiminnassa merkittävä tuote on ollut käsillä oleva Ammattikasvatuksen aikakauskirja, jota on julkaissut Ammattikoulutuksen tutkimusseura (OTTU ry) säätiön perustamisen jälkeen. Harra on kiitollinen opetus- ja kulttuuriministeriölle, joka on tukenut aikakauskirjan kustantamista alusta lähtien.

- Aikakauskirja täytti sen toimituksellisen aukon, jonka Ammattikasvatus-

- Haluan nähdä tulevat vuodet seuraavana vaiheena elämässäni, kolmantena ikänäni, 67-vuotias Kimmo Harra toteaa.

lehden lopettaminen jälkeensä jätti. Aikakauskirja ei liity samalla tavalla edunvalvontaan kuin edeltäjänsä. Selkeä ero on myös siinä, että aikakauskirja on tieteellinen julkaisu.

Harran mukaan aikakauskirjan alkuperäinen tavoite ”populääritieteellisyydestä” ei ole toteutunut kovinkaan hyvin, koska artikkeleiden kirjoittajina ovat etupäässä tieteen tekijät, joille välttämättä kirjoittaminen ei ole ollut luonteva. Aikakauskirja on kuitenkin onnistunut hyvin toisessa tärkeässä tavoitteessaan: palvelemaan ammattikasvatuksen tutkijoita, ammattikorkeakouluja ja toisen asteen ammatillisten oppilaitosten opettajia. Sijansa julkaisussa ovat saaneet myös työelämän henkilökoulutuksen ja ammatillisen täydennyskoulutuksen parissa työskentelevät.

- Toivon, että tulevaisuudessa aikakauskirja toimisi enemmän myös keskustelufoorumina. Lisäksi pyritään hyödyntämään internetiä enemmän. Tähän

asti verkossa on julkaistu esittely joka numerosta, mutta jatkossa sinne on tarkoitus koota myös aikaisemmin julkaistua aineistoa. Mahdollisesta verkkojulkaisusta ja sen luonteesta on myös keskusteltu.

- Olen kiitollinen kaikille yhteisyökumppaneille, joiden kanssa olen saanut olla tekemässä aikakauskirjaa. Kiitän myös julkaisun lukijoita. Uskon vakaasti, että Ammattikasvatuksen aikakauskirjalla on jatkossakin tärkeä rooli suomalaisessa koulutuskentässä.

Musiikki on seurannut Harraa koko elämän

Jäädessään eläkkeelle Kimmo Harra on toiminut jo lähes 40 vuoden ajan erilaisissa opetusalan työtehtävissä. Hän aloitti ammatillisen uransa Oriveden opiston kielenopettajan sijaisena. Harraa kiinnosti erityisesti aikuiskoulutus, minkä takia hän hankki itselleen sekä kansanopiston että kansalaisopiston opettajan ja rehtorin kelpoisuuden. Lisäksi hän suoritti kouluhallinnon keskimmäisen arvosanan.

Harra on toiminut opettajana hyvin erilaisissa opinahjoissa, joista mainittakoon Savonlinnan terveydenhoito-oppi-laitos ja Valkeakosken musiikkiopisto. 1980-luvun puolivälissä hän siirtyi Savonlinnan Oopperajuhlien koulutussäätiön palvelukseen. Yhteys musiikkiin on seurannut Harraa koko hänen elämänsä ja työuransa ajan.

- Olen pienestä lähtien harrastanut pianonsoittoa. Oppikoulussa toimin koulun urkurina kuuden vuoden ajan. Suoritin koulunkäynnin ohella musiikinteorian peruskurssin ja ykköstutkinnon sekä opiskelin pianonsoittoa silloisessa Tampereen musiikkiopistossa. Jatkoisin harrastuspohjalta musiikkitieteen lukemista Tampereen yliopistossa.

Harran lahjakkuus pantiin merkille, sillä hänet valittiin edustamaan Tamperetta Suomen ja Ruotsin väliseen kulttuurimaaotteluun. Kisa oli korkeatasoinen, osallistuihan samaan kilpailuun Helsingin edustajana **Leif Segerstam**, josta tuli myöhemmin tunnettu kapellimestari, säveltäjä ja muusikko. Segers-

Kimmo Harra on jättänyt työpöytänsä Akavatalossa maaliskuun alussa. Eläkepäivinä hän paneutuu musiikkiharrastukseensa ja harkitsee terapiavastaanoton perustamista.

tam sijoittui kisassa toiseksi ja Harra viidenneksi.

- Minusta ei kuitenkaan tullut pianistia kuten pianonsoiton opettajani oli toivonut. Viime aikoina olen jälleen alkanut elvyttää soittoharrastustani. Olen muutaman vuoden ajan soittanut urkua ja ottanut siihen myös oppitunteja Huopalahdessa.

Musiikkiin liittyi myös Harran väitöskirjan aihe. Hän väitteli kasvatustieteiden tohtoriksi vuonna 2004 aiheenaan ”Muusikoiden epäsuotuisat stressikokemukset ja niiden hallinta”. Tutkimusta varten haastateltiin muiden muassa Suomen Kansallisopperan ja Tampereen kaupunginorkesterin ammattimuusikoita.

- Stressitutkijoilla on yleensä omia kokemuksia stressistä. Olen itsekin aina jännittänyt esiintymistä, joten minulla oli tutkimukseeni myös henkilökohtainen intressi.

Väitöstutkimuksen keskeisenä viitekehyksenä ja stressikokemusten jäsentäjänä toimi **Lauri Rauhalan** ihmiskäsitys, jota kohtaan Harra tuntee olevansa suuressa kiitollisuudenvelassa monessakin mielessä. Valmistuttuaan neljän vuoden koulutuksen jälkeen ylemmän erityistason psykoterapeutiksi hän on terapeutin työssään voinut nojata myös Rauhalan ajatuksiin.

- Vierastan hieman ajatusta vanhuuseläkkeelle jäämisestä. Haluan nähdä tulevat vuodet pikemminkin seuraavana vaiheena elämässäni, kolmantena ikänäni. Olen valmistautunut siihen hakeutumalla sijaiskanttorikoulutukseen ja harjoittelemalla soittamaan kirkon uruilla.

- Harkitsen myös pienen vastaanoton perustamista, jolloin pääsisin hyödyntämään psykoterapeutin koulutustani. Ajatukseni on, että voisin tulevaisuudessa levittää ihmisten keskuuteen toivoa sanoin ja sävelin, Harra paljastaa suunnitelmiaan.

Markku Tasala